

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w osobie sędziego SA Urszuli Iwanowskiej, po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2012 r., na posiedzeniu niejawnym,

sprawy z odwołania J. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w K.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy,

na skutek zażalenia ubezpieczonej na postanowienie Sądu Okręgowego w Koszalinie IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 23 sierpnia 2012 r., sygn. akt IV U 238/11,

postanawia: oddalić zażalenie.

SSA Urszula Iwanowska

Uzasadnienie:

J. O. złożyła wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu wskazując, że jej stan zdrowia psychiczny i fizyczny nie pozwala na przybycie na kolejną rozprawę i udowadniania wszystkim to co już stwierdzili lekarze medycyny sądowej z P. i S..

Postanowieniem z dnia 23 sierpnia 2012 r. Sąd Okręgowy w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

Sąd pierwszej instancji przytaczając treść art. 117 § 2 i 5 k.p.c. wskazał, że ubezpieczona w niniejszej sprawie odwołuje się od decyzji organu rentowego odmawiającej przyznanie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W ocenie tego sądu sprawa nie jest skomplikowana tak pod względem prawnym, jak i faktycznym, a rozstrzygnięcie jej uzależnione jest wyłącznie od opinii biegłych lekarzy. Nadto Sąd Okręgowy miał na uwadze, że ubezpieczona w toku postępowania przed organem rentowy i przed sądem wykazała wystarczającą znajomość reguł, według których toczy się postępowanie, a z wniosków składanych przez ubezpieczoną i jej pism procesowych widać wyraźnie, że potrafi ona dbać o swoje interesy.

Mając powyższe na uwadze sąd pierwszej instancji uznał, że brak jest podstaw do stwierdzenia, że w sprawie potrzebny jest udział adwokata lub radcy prawnego.

Z powyższym postanowieniem Sądu Okręgowego w Koszalinie nie zgodziła się J. O., która w złożonym zażaleniu wskazała, że zastanawiające jest dlaczego przy nieskomplikowanej sprawie sąd wyznacza trzy zespoły biegłych i do dnia dzisiejszego nie zapadło rozstrzygnięcie w sprawie. Nadto skarżąca podniosła, że znajomość reguł, według których toczy się postępowanie nie dowodzi, że biegle zna zasady orzekania o niezdolności o pracy oraz przepisy, na podstawie których prawo do renty jest przyznawane. Tak długie rozpoznawanie sprawy oraz wyznaczanie kolejnych biegłych powoduje u skarżącej nasilające się stany lękowe i depresyjne.

Sąd Apelacyjny rozważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Za Sądem Okręgowym należy podkreślić, że zgodnie z art. 117 § 5 k.p.c. sąd uwzględnia wnioski o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego, jeżeli udział adwokata lub radcy prawnego w sprawie uzna za potrzebny. W orzecznictwie od lat utrwalony jest pogląd, podzielany także przez Sąd Apelacyjny, że potrzeba taka nie zachodzi, jeżeli sprawa jest nieskomplikowana pod względem prawnym i faktycznym, a strona sama potrafi sobie poradzić w prowadzeniu procesu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 czerwca 1974 r., II CZ 94/74, Lex nr 7511). Nadto w orzecznictwie przyjmuje się, że udział fachowego pełnomocnika w sprawie będzie potrzebny zazwyczaj wtedy, gdy strona wnosząca o jego ustanowienie jest nieporadna, ma trudności z samodzielnym podejmowaniem czynności procesowych albo gdy sprawa jest skomplikowana pod względem faktycznym i prawnym (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 marca 2005 r., III CK 533/04, Lex nr 197647 i z dnia 19 lutego 2010 r., IV CSK 318/09, Lex nr 678016).

W ocenie Sądu Apelacyjnego, Sąd Okręgowy w niniejszej sprawie prawidłowo ocenił wniosek ubezpieczonej o ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

Analiza treści odwołania i kolejnych pism procesowych skarżącej w postępowaniu przed Sądem Okręgowym jednoznacznie wskazuje, że ubezpieczona ma świadomość przedmiotu postępowania sądowego, w sposób jasny i zrozumiały formułuje swoje żądania i je uzasadnia, mimo zgłaszanych schorzeń i dolegliwości. Nadto dotychczasowe czynności podejmowane przez ubezpieczoną wskazują, że posiada ona wystarczającą orientację prawną w zakresie objętym przedmiotem sporu oraz potrafi w sposób przejrzysty i zrozumiały artykułować, i uzasadniać swoje stanowisko. Zdaniem Sądu Apelacyjnego oznacza to, że wbrew twierdzeniom skarżącej posiada ona znajomość przepisów prawa, w stopniu pozwalającym na samodzielny udział w sprawie, bez konieczności pomocy profesjonalnego pełnomocnika.

Słusznie również sąd pierwszej instancji miał na uwadze, że sam przedmiot sporu (sprawa o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy) nie należy do spraw o dużym stopniu skomplikowania prawnego. Ubezpieczona w sposób zrozumiały przedstawia stan faktyczny, o który opiera żądanie, a ocena prawna tego stanu faktycznego należy do kompetencji sądu.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Apelacyjny podziela stanowisko Sądu Okręgowego, że w sprawie, na obecnym etapie postępowania, nie zachodzi potrzeba ustanowienia dla ubezpieczonej pełnomocnika z urzędu.

Zarzut skarżącej, że w sprawie zostali powołani biegli sądowi trzech specjalizacji z zakresu medycyny oraz, iż sprawa do dnia dzisiejszego nie została zakończona nie ma wpływu na ocenę potrzeby udziału w sprawie pełnomocnika procesowego. Sąd rozpoznając sprawę o rentę z tytułu niezdolności do pracy, mając na uwadze treść art. 12 i 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, musi doprowadzić do ustalenia stopnia i zaawansowania chorób ubezpieczonej oraz oceny ich wpływu na stan czynnościowy organizmu, a to wymaga wiadomości specjalnych, a zatem, okoliczności tych można dowodzić tylko przez dowód z opinii biegłych (art. 278 k.p.c.). Opinia biegłych ma na celu ułatwienie sądowi należytą ocenę zebranego materiału dowodowego wtedy, gdy potrzebne są do tego wiadomości specjalne (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2000 r., I CKN 1170/98, OSNC 2001/4/64). J. O. otrzymała opinie sporządzone w sprawie, uzupełniała dokumentację niezbędną do ustalenia powyższych okoliczności oraz składa wnioski i zajmuje stanowisko wobec twierdzeń organu rentowego. Poza tym konieczność przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w miejscowościach poza okręgiem Sądu w Koszalinie (w Poznaniu i Szczecinie) usprawiedliwia czas trwania niniejszego procesu.

Uwzględniając powyższe, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w związku z art. 385 k.p.c., zażalenie, jako niezasadne, oddalił w całości.

SSA Urszula Iwanowska